

forelagte Lovforslag, villig til at støtte Røedyrkerne i deres Andragende, enten som det er foreslaaet i Lovforslaget, ved at forhøje Indførselstolden, eller, som det er antydet af det ærede Medlem fra Årsens (Berntsen), ved at nedsætte Sukkerroefgiften. Jeg tror imidlertid ikke, at det er nødvendigt at værges sig imod, at man skulde præjudicere sin Stilling til en Toldrevision, fordi man stemmer herfor. Man kan gøre det paa forskellig Maade, dels ved at tage et direkte Forbehold derimod, men dels ogsaa ved at give Lovforslaget en saadan Affattelse, en saadan Titel og Form, at man derved værnere imod, at den Opfattelse kan brede sig. Jeg er ikke blind for, at hvorledes man end stiller sig i dette Forhold, vil der altid være nogle, der ville betragte en saadan Lovs Vedtagelse som et Præcedens for eller Antydning af, i hvilken Retning man fremtidig vil gaa. Det lader sig ikke forhindre. Hovedsagen er kun, at Loven udgaaer her fra Tinget med en saadan Motivering og under saadanne Forhold, at man ikke kan tage fejl af Tingets Stilling. Hvorledes man ellers vil betragte den ude i Landet, det bliver en Sag for sig. Jeg mener derfor, at det, der nu foreligger i dette Øjeblik til Forhandling, er ikke Toldprincipperne, men ene og alene, om man gennem denne simple midlertidige Foranstaltning fra Lovgivningsmagtens Side skal støtte Røesukkerindustrien eller ikke. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at det kunde ske paa en saadan Maade, at man forvarede sig mod, at det overhovedet kunde tages til Indtægt for de forskellige Opfattelser paa Toldkomraadet ved en eventuel Toldrevision. Jeg kunde tænke mig, at man kunde gaa den Vej, at man lod Varigheden af den Støtte, som der nu er Tale om, være afhængig af, naar Krisen driver over, og naar Priserne, enten Sukkerpriserne eller Røespriserne, have naaet en saadan Højde, at man formener, at Afgiften fuldt forklarlig kan gennemføres igen her i Landet, og man kunde saa forlange dette Beløb tilbagebetalt gennem Sukkerfabrikkerne. Jeg indrør vel, at det kan volde sine Vanskeligheder, men anser det paa ingen Maade for umuligt at naa til en Affattelse, hvorigenem dette kan ske; i saa Tilfælde vil det ikke blive en Afgiftsnedsættelse, men ganske simpelt en Rente-

nedsættelse eller Renteestergivelse af Statens Kapital, som vi kende den med Hensyn til de Kapitaler, der laanes ved mange Lejligheder til Havne, Byer, Institutioner og saa fremdeles. Efter min Opfattelse er i dette Øjeblik den danske Sukkerindustri stillet over for Udslandets Sukkerindustri, som en isoleret Forretning over for en Ring. Ringen bestaar her af de andre sukkerproducerende Lande, og specielt er det Tyskland, der trykker os. Hvis vi ikke ligesom de andre Lande paa den ene eller den anden Maade komme denne Industri til Hjælp, saa at den kan ride Stormen af, vil Følgen blive, at den bliver knust. Det er muligt, at man ikke mener, at den har en saadan Betydning for den danske Arbejderstand, at man bør opretholde den. Hvis man kommer til det Resultat her i Tinget, da maa vi bøje os, da maa denne Industri dø, hvis den ikke kan leve uden Støtte. Men dersom man mener, den skal opretholdes, saa maa der ydes den Støtte; thi hvis man ikke vedtager Lovforslaget, vil vor Sukkerindustri blive ødelagt, og i samme Øjeblik kan Tyskland nedsætte sin Eksportpræmie i det mindste i Forhold til os, og saa skulle vi nok komme til at betale det.

Man gør gældende, at det er en forholdsvis ringe Del af det danske Agerbrug og af Landet som Helhed, der driver Sukkerroedyrking, og for hvem det er af saa afgørende Betydning; men Stæbnen vil, at det er noget nær de samme Dele af Landet, der trues i deres Hvedeproduktion. Det er alle bekendt. Vil man altsaa ikke komme dem til Hjælp ved Sukkerroedyrkingen, bliver det desto mere nødvendigt at komme dem til Hjælp ved Hvededyrkingen. Thi hvis disse to store, vigtige, betydelige Produktionsgrene slet ikke blive støttede, er det sandynligt, at man ikke kan opretholde dem. Man vil saa maasse svare, at saa maa disse Egne gøre som andre Egne i Landet, gaa over til en Drift, der kan betale sig. Ja, hvis en saadan kan findes, atter kan tilvejebringes for denne Del af Landet. Jeg benægter ikke, at det er muligt, men jeg udfaster blot et Spørgsmaal i saa Henseende. Hvis man imidlertid besvarer de to af mig stillede Spørgsmaal bejaende, saa at man altsaa vil komme denne Industri til Hjælp, hvad jeg, som sagt, har lidet Haab om, efter